

Kapellan Sylviane Jacques Denis: Tekstgjennomgang

3. søndag i Åpenbaringstiden

Joh 2,1-11 Bryllupet i Kana
1. Mos 1,26-31 Skapt i Guds bilde
Åp 21,1-6 En ny himmel og en ny jord

Vi har kommet til den 3. søndagen i Åpenbaringstiden. Bibeltekstene i denne tiden fokuserer på hvem Jesus er, hva hans oppgave er, og hva han betyr for menneskene. Vi blir kjent med Jesus og har fått oppdraget om å gjøre ham kjent for våre medmennesker. Første tekstlesning er hentet fra Bibelens første bok, Første Mosebok, og den andre tekstlesningen er hentet fra Bibelens siste bok, Johannes' Åpenbaring. Vi hører beretninger om skapelsen og den nye skapelsen som skal skje i fremtiden. Evangelieteksten forteller om den aller første tegn-gjerningen Jesus utførte for å åpenbare sin herlighet.

Fra Skapelsen fra 1. Mos 1,26-31 til den nye skapelsen i Åp. 21,1-6

Gud skapte mennesket i sitt bilde for å leve i fellesskap med ham og med hverandre, og han ga mennesket oppgaven å ta vare på skapelsen. Det som Gud har skapt, det som var svært godt ble ødelagt som følge av syndefallet. Forholdet mellom Gud og mennesket ble skadet, menneskets forhold med hverandre har blitt utfordrende, og skaperverket er truet. Men Gud har ikke gitt opp på mennesker. Johannes Åpenbaring taler om en ny skapelse, at en dag skal Gud gjøre alle ting nye: en ny himmel og en ny jord hvor døden, sorg eller skrik ikke skal være mer.

Juleevangeliet forteller oss om Gud som har blitt mennesket for å bringe frelse til vår verden. For å gjennomprette alt som gikk galt mellom menneskeheten og Gud. I første Mosebok 12 og 17 leser vi om pakten Gud har inngått med stamfar Abraham: Abraham og sine etterkommere skal være Guds folk og Gud skal være deres Gud, og de skal være tro mot ham. Den nye pakten ble fornyet og fullført i Jesus Kristus. Ved å tro på Jesus får menneskene syndenes tilgivelse, den Hellige Ånd boende i deres hjerter og arver det evige liv. Som det står i den lille bibelen, i Johannes 3:16 «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå tapt, men ha evig liv.»

Evangelisten Johannes kunngjorde at han hadde skrevet ned tegnene som Jesus gjorde, slik at de som leser dem, skal tro at Jesus er Kristus, Guds Sønn, og for at de ved troen skal få evig liv i hans navn (Joh. 2,31).

Evangelieteksten: Johannes 2,1-11 Bryllupet i Kana, vann blir til vin.

Johannesevangeliet taler om 7 ulike tegn som tydeliggjør hvem Jesus er, vinunderet i bryllupet i Kana er det første. Et tegn representerer og peker på noe mer enn seg selv.

Jesus, Maria og Jesu disipler var i et bryllup i Kana, og vinen tok slutt. Fra det jeg har lest av kommentarer, så var et bryllup en stor gledesfest som kunne vare i mange dager, og mangel på vin var en sosial katastrofe som kunne ha konsekvenser i mange år etter. Brudgommens familie risikerte en skandale.

Maria fortalte Jesus om krisen som har oppstått med en åpenbar forventning om at han kan hjelpe. Og selv om Jesus tilsynelatende avviste hennes oppfordring, ba hun likevel tjenerne om å gjøre det Jesus ber dem om. Det tyder på at Maria visste at Jesus kunne gjøre noe for å berge krisen, og hun hadde tro på at han kom til å gjøre noe. Marias handling gir oss et glimt av hennes tro. Maria visste at barnet hun fødte var Guds Sønn, unnfanget ved Den Hellige Ånd. For hun har tatt vare på alt som ble sagt om Jesus, og grunnet på det i sitt hjerte (Luk 2).

Jesus ba tjenerne i bryllupet om å fylle med vann de 6 steinvannkarene som sto der og ba dem om bære de til kjøkkenmesteren, noe som de gjorde. Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det.

Slik ble den første tegngjerningen Jesus utførte for å åpenbare sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham.

Refleksjoner

Det var sikkert mange gjester i bryllupet, men det var kun få som var vitner til underet som nettopp hadde hendt, og slik kan det også være i vår hverdag. Noen kan oppleve et stort under fra Gud, et mirakel eller bønnesvar som forblir ukjent for mange.

Jeg vil anta at ethvert menneske som har et personlig forhold til Gud, har opplevd et mirakel eller bønnesvar, en gang eller flere ganger i livet. Ei lita jente på 8 år ba en gang Gud om å ordne hennes nye musikkspiller som ikke virket da hun trykket på play. Hun lærte fra søndagsskolen at Jesus hører når vi ber. Etter at hun ba, trykket hun på play igjen, og musikkspilleren fungerte. Den lille jenta kan beholde for seg selv det hun har opplevd, eller hun kan fortelle det videre. Mange har delt sin troshistorie gjennom selvbiografier som Corrie Ten Boom, predikanten Richard Wurmbrand, Broder Yun for å nevne noen. Det er mange steder vi kan lese om Kristne vitnesbyrd; fortellinger som kan skape og styrke vår Guds tro.

Evangelisten Johannes skrev ned tegnene Jesus gjorde, slik at vi også kan få komme til tro på Jesus og få del i det evige liv.

Gud gir oss oppdraget om å fortelle og dele videre det vi har lært om Jesus. Det er ikke alle mennesker som kan være reisende misjonærer i andre land for å spre Guds rike på jord, samtidig kan enhver av oss gjøre noe der vi er. Å lese en bibelfortelling til en yngre søsken er et eksempel, invitere venner hjem til å se på bibelfortellinger i film versjon, ta med venner til ungdomsaktiviteter i kirken, fortelle andre om sitt mirakel opplevelse eller opplevde bønnesvar hvis det føles trygt å dele, eller fortelle om det man har lest om troens helters vandring med Gud. Å lese apologetikk og stolt argumentere for troen, osv... Det er så mye vi kan gjøre. Vi kan også gi videre gjennom våre handlinger og holdninger, gjennom hvem vi er: ved å være en god venn, lytte og se andre, osv.

Tegn

Johannesevangeliet kapittel 6 forteller om den gangen Jesus mette fem tusen menn i tillegg til kvinner og barn. Fem brød og to fisker ble til nok mat for folkemengden, og folkemengden ville gjøre ham til konge. De lette etter ham dagen etter, ikke fordi han gjorde et tegn, men fordi de spiste av brødene og ble mette. De valgte å fokusere kun på den fysiske handlingen og så ikke utførerens identitet.

At Jesus gjorde et tegn, var ikke bare for å vekke undring eller for å demonstrere hans guddommelige kraft. Han gjorde tegn gjerninger for å åpenbare Guds herlighet, for å vise hvem han virkelig var og fortsatt er. Han er ikke bare et menneske, han er også Gud. I bryllupet i Kana sørget Jesus for vinen da den ble slutt, og reddet dermed vertens ære. Handlingen viser oss at Jesus er en Gud som ser; han er en Gud som bryr seg.

Bryllup er et gjennomgående symbol i Bibelen for både frelsestiden og Guds rike. Det brukes også for å beskrive forholdet mellom Jesus, brudgommen, og den som tror på ham, bruden. En forening som starter her og nå i dette livet og som fullføres når Guds rike har kommet i fullendelse. Jesu komme innvarslet Guds rike på jorden som skal komme i fullendelse med en ny skapelse av en ny jord og en ny himmel ved hans gjenkomst. Bilde av festmåltidet i frelsestiden kjennetegnes blant annet med overflod av mat og vin.

Og Jesu første tegngjerning skjedde i et bryllup, med god vin i overflod.